

[Glistrup]

torskegilde og diskutere de sidste 5 års opgørelse med alverdens bilag, den må man bebrejde Ligningsrådet.

Og der er meget at bebrejde Ligningsrådet. Efter at Fremskridtspartiet mistede sin deltagelse i Ligningsrådet, er dets kvalitet faldet ganske aldeles enormt, og derfor laver Ligningsrådet den slags tåbeligheder. Forhåbentlig er Fremskridtspartiet stort nok, når vi næste gang, i 1992, skal vælge medlemmer til Ligningsrådet, så vi kan få et fornuftigt Ligningsråd igen.

Men det er ikke noget, der skal kædes sammen med den sag, vi her har til behandling. Det er fuldstændig fejlagtigt, når de to sager er blevet kædet sammen i offentligheden. Kritiser Ligningsrådet, og ros Folketinget i denne sag for, at Folketingets medlemmer ikke vil have særbehandling i forhold til andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1987.

Af Retsudvalget.

(Fremsat 27/10 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Når man læser denne beretning igennem, bliver det ligesom cementeret, at den institution, der hedder ombudsmandsinstitutionen,

faktisk er de trøstesløses endestation. Og når man kigger på sagsantallet og den kritik og de henstillinger, der er sket, viser det sig, at der er nogle områder, som tegner sig for langt flere end andre, bl.a. inden for Socialministeriet.

Det, der har undret mig en lille smule, er, at der rettes en hel del kritik og gives en del henstillinger, og når man så kigger omme i det, der hedder »supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger«, vil man kunne se, at nogle af disse henstillinger og noget af denne kritik har givet en respons. Men det, man måske kan beklage en lille smule, er, at den respons, der er på ombudsmandens henstillinger, kommer meget længe efter.

F.eks. er der vedrørende Socialstyrelsen en sag, der er journaliseret i 1980, og den får så den virkning, at den 11. januar 1988 udsendte Socialministeriet en vejledning om klageregler og tilsyn på det sociale område. Går man videre, er der en vejledning om behandling af anmodninger om aktindsigt i revaliderings- og pensionssager. Det er en sag, der også er journaliseret i 1980, ombudsmanden har henstillet, og her ser man igen, at den 11. januar 1988 har det givet en respons.

Så kan man gå til en beretning fra året 1982 om rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af merværdiafgift. Også her har der været en henstilling og en kritik fra ombudsmanden, men først ved en skrivelse af 22. oktober 1987 underrettede Ministeriet for Skatter og Afgifter ombudsmanden om, at ministeriet til samtlige myndigheder under ministeriets område havde udsendt et cirkulære, nr. 157 af 14. oktober 1987, om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Hvis man sådan går de forskellige sager igennem og ser, hvor hurtig virkningen er af de givne henstillinger, må man sige, at nogle af dem ligger i 8 år. Man kunne måske nå ned på en 5-års-grænse cirka i gennemsnit, men det kan godt virke en lille smule utilfredsstillende, i særdeleshed for dem, som har klaget, men også af hensyn til ombudsmandens virksomhed.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ombudsmandens beretning viser, at vi har megen glæde af denne institution her i landet, fordi det i mange tilfælde er lykkedes for ombudsmanden selv, også i nogle tilfælde efter at der er fremkommet klager, at gribe ind nogle